

съвсѣмъ друго нѣщо съществуе, кое не знаѣтъ отъ гдѣ е прѣшло свое начяло.

Шестъ часа разстояніе далѣчь отъ Търново е село Елена до 1000 и повѣчь къщи. Жители му сѣтъ вси Българи, и управляѣтъ ся отъ нѣколко си старѣйшины, свободно безъ никакво чюздо вліяніе, само що имѣтъ одного Турчина за знакъ отъ странѣ правителства субашъ. Отъ Еленѣ зависѣтъ повѣчь отъ 6000 челяды (домородства) на около живѣѣще въ малка селца Българи, кто назоваѣтъ колиби и колибари. Ти бѣдни колибари, ако и да не живѣѣтъ въ просты колибы (хыжы), какъ то ги наричѣтъ, раздѣлени сѣтъ обаче отъ еленскія чорбаджіи (яничари) по 100, по 200, и даже по 600 домородства, и зовѣтъ ся рая Хаджи Николува, Хад. Христова, Хад. Юрданова и проч. то есть два пѣти рая, и Султану и на вышерѣчнія чорбаджіи, кои приплащѣтъ всякый видъ даждія въ Търново за безъ урѣжіемъ усвоенѣ си раѣ. Послѣ събирѣтъ колко имѣ е по волю. Бѣдни селцы никогы не ся отплащѣтъ отъ натовареный имъ безправедно дългъ. Отъ годинѣ на годинѣ повѣчь задлъжняѣтъ. Ти еленскіи панове не припущѣтъ въ тая селца ни одного купца за да купи отъ селскія тамо пройзводы нѣщо, кои пройзводи сѣтъ коприна, вълна, овцы, и проч. нѣтъ зѣмѣтъ на сила трудъ бѣднихъ съ долнѣ и побіенѣ цѣнѣ. Селцы имѣ работѣтъ тлѣкъ къту влашки цыгани безъ заплатѣ на лозіа, и другѣдѣ, дѣ имѣтъ потрѣбѣ. Носятъ имѣ безъ заплатѣ сирање, масло, кокошкы, прасета, агнета по дължность и по нѣколко пѣти на годинѣ. Съ една рѣчь употрѣбляѣтъ ги къту роботы, само що не могѣтъ да ги продаѣтъ. Нѣ сынъ наслѣжда бащинѣ си раѣ, и никогы бѣдны селянинѣ не може да е отниши отъ това двойно поданство. Ти еленски панове имѣтъ голѣмо вліяніе и въ цѣло търновско укрѣжіе, и когы не имѣ е